Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Chiriachi

(s.v. 7 iulie / s.n. 20 iulie)

Sfânta muceniţă Chiriachi, purtătoare de biruinţă în nevoi şi necazuri grele (7 iulie):

https://www.academia.edu/43938218/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Chiriachi_purt%C4%83toare_de_biruin%C5%A3%C4%83_%C3%AEn_nevoi_%C5%9Fi_necazuri_grele_7_iulie_

https://archive.org/details/sf.-chiriachi

https://www.slideshare.net/slideshow/sfanta-mucenita-chiriachi-purtatoare-de-biruinta-in-nevoi-si-necazuri-grele-s-v-7-iulie-s-n-20-iulie/270233149

***

Materiale despre Sfânta mare muceniţă Chiriachi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muceni%C5%A3%C4%83-Chiriachi-(7-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Chiriachi

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Chiriachi+

***

O parte mai mare din moaştele (mâna) Sfintei muceniţe Chiriachi, se află depuse în Catedrala episcopală "Sfinţii apostoli Petru şi Pavel" din Huşi, ctitoriă de bine credinciosul voievod Ştefan cel mare şi sfânt, în anul 1495.

&&&

Troparul Sfintei mari muceniţe Chiriachi , glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Chiriachi, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bucurie să dănţuim întru pomenirea muceniţei cea purtătoare de chinuri şi să strigăm: Hristoase, Mântuitorule îndurate, mântuieşte lumea Ta prin rugăciunile ei.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-se mărita muceniţă Chiriachi cu lumina Ta, Iubitorule de oameni, a scăpat de întunericul înşelăciunii cel cu mulţi zei şi tuturor a strălucit lumina tămă-duirilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca să fii bineplăcută lui Hristos, Mirelui celui nemuritor, întru nimic ai socotit moartea şi focul şi chinurile pentru aceea, te-ai învrednicit de slava cea nemuritoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ai oprit pornirea cea silnică a morţii, Preacurată, născând pe Hristos, Pricinuitorul nemuririi, de care, văzându-L iadul că a murit de a Sa bunăvoie, s-a cutremurat.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-te tu, muceniţă, cu frumuseţe curată, nestricată şi frumoasă, te-a luat pe tine mireasă Cuvântul lui Dumnezeu, îndrăgindu-te pe tine pentru bunătatea Lui cea desăvârşită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veştejind frumuseţile cele de afară, ţi-ai arătat frumuseţea cea dinăuntru Celui ce ştie cele ascunse; pentru aceea, S-a logodit cu tine, muceniţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o ramură sfinţită, frumos ai înflorit din rădăcină sfântă; fecioară muceniţă şi ai odrăslit roduri frumoase care ţi-au pricinuit desfătarea cea nemuritoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară, ceea ce ai născut pe Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatnică, izbăveşte-mă de răutatea înşelătorului cu mijlocirea ta, ceea ce singură eşti cu totul fără prihană.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai stat înaintea divanului, Sfântă muceniţă Chiriachi, fiind judecată cu nedreptate, dar te-ai uitat la Judecătorul cel drept.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mădularele trupului le-ai dat spre chinuri şi prin curgerile sângelui, ai înecat pe vrăjmaşii cei fără de trup, fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind supusă la chinuri, Sfântă Chiriachi, ai rămas neplecată şi ai surpat sprânceana cea înălţată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mântuieşte de toată înrăutăţirea vrăjmaşului pe cei ce te ştiu pe tine cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, prea curată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătând sufletul tău curat adevărat locaş lui Dumnezeu, ai surpat capiştile idolilor până la pământ, chemând pe Hristos, cel ce te-a întărit pe tine, Sfântă muceniţă Chiriachi.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-ţi-ai mâinile şi mintea către Hristos, mărită Chiriachi şi cu cutremur groaznic ai înspăimântat pe cei fără de Dumnezeu, care priveau la cele pământeşti şi nu puteau să vadă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeul tuturor pe tine te-a făcut îndrăzneaţă cu glas viu de sus, ca să rabzi chinurile celor fără de lege cu cuget viteaz, pentru ca să te încununezi cu cununa biruinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dezlegat-ai, Preacurată, blestemul strămoşilor, ca una care, fără de voirea trupului, ai născut pe Cel ce în chip arătat a înfiinţat toate cu dumnezeiasca Lui voire, prea cinstită.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întrecut-ai hotarele firii cu chinuirea ta cea mai presus de fire, prea lăudată şi cu ostenelile tale cele mari, ai rănit pe cel ce a rănit pe Eva.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile sângiurilor tale, prea cinstită, ai uscat mulţimea zeilor şi ai izvorât noian de vindecări celor ce cu credinţă se apropie de tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De tine, mieluşeaua cea nestricată, mărită muceniţă Chiriachi, fiarele s-au plecat înaintea divanului şi ţi-au dat cinste ţie, care ai cinstit pe Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut pe Domnul Împăratul, ca o Împărătească, învredniceşte Împărăţiei Cerurilor pe cei ce năzuiesc către tine, de Dumnezeu dăruită.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Muceniţa lui Hristos ne-a chemat pe noi împreună acum să cântăm cu laude luptele şi dumnezeieştile ei nevoinţe. Căci ea, ca o vitează cu cugetul, după numele ce poartă, este doamnă a gândului şi a patimilor celor necuvioase.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu, de a cinsti chipul cel de aur din câmpul Deira şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mintea ta cu lumina iubirii de Dumnezeu luminându-ţi, în mijlocul cuptorului celui arzător stând tu, nevătămată te-ai arătat, fecioară, cântând Făcătorului tău: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţi lor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aşa cum pe cei trei tineri nicidecum nu i-a ars cuptorul odinioară, tot aşa nici pe muceniţă; căci, rugându-se, sta în mijlocul cuptorului nemişcată, primind rouă dumnezeiască şi cu laude cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sabia îndrăznirii tale ai omorât pe vrăjmaşul adevărului, fecioară muceniţă Chiriachi, dorind să dobândeşti dorirea cea veşnică şi cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Însuşi Dumnezeu a aflat pântecele tău curat şi S-a Întrupat din tine şi S-a făcut Om, ca să mântuiască pe om. Pentru aceea, ca uneia pe care te ştim pricina bunătăţilor, îţi cântăm: Binecuvântată eşti, Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mireasă a lui Hristos te-ai cunoscut, Sfântă Chiriachi, împodobită cu podoabele fecioriei pentru aceea, Însuşi El te-a învrednicit de cămările cele cereşti după vrednicie pe tine, care Îl lauzi pe El întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aruncată ai fost ca Daniel în mijlocul fiarelor, prea slăvind pe Hristos şi sălbăticirea lor ai prefăcut-o prin Dumnezeiescul Duh, fecioară pentru aceea, te cinstim întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

De tine, care te aduceai ca o mieluşea către junghiere pentru dragostea Mielului lui Dumnezeu şi Cuvântul, milostivindu-Se ca un Îndurat, ţi-a trimis îngeri luminoşi, care te-au dezlegat pe tine de trup mai înainte de a fi tăiată cu sabia, muceniţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu Cel mai presus de fiinţă a luat fiinţă din tine, Fecioară, asemenea cu noi şi S-a arătat ca un Prunc, cel ce mai înainte de veci este împreună cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Duh pentru aceea, te mărim pe tine, o, Maica Lui.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L, lucruri şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget vitejesc, prin nădejdea cea foarte tare către Dumnezeu, ai scăpat de năpădirile fiarelor şi ale focului şi de durerea chinurilor trupului, muceniţă fecioară pentru aceea, cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând grijă de podoaba cea frumoasă a sufletului tău, pentru Mirele cel prea frumos, ţi-ai păzit fecioria nestricată, muceniţă şi ai adus ca o zestre chinurile mădularelor tale, Sfântă Chiriachi, prea lăudată.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Chiriachi, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trupul tău cel mult chinuit, fiind îngropat în pământ, izvorăşti râuri de tămăduiri celor ce cu dreaptă credinţă se apropie de dânsul, goneşte întinăciunea patimilor şi îneacă năpădirile cele viclene ale demonilor, muceniţă Chiriachi, mireasă a lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prea sfinţită pomenirea ta ca soarele ne-a răsărit nouă, muceniţă Chiriachi, gonind norii patimilor şi luminând pe toţi cei ce cu credinţă adevărată, bucurându-se, te cinstesc pe tine şi cu dragoste te fericesc, fecioară.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu candelele cele prea luminoase ale Celui ce S-a Întrupat din tine, Preasfântă Fecioară, mai presus de minte ne luminăm prin credinţă, pe noi cei ce te ştim pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară şi ne izbăvim de întunericul patimilor şi de tot felul de primejdii şi de toată nevoia.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care, cu negrăită înţelepciune, a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău, prin mâncare, întru stricăciune, din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit Întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască

cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu strălucirea curăţiei ai înflorit ca şi crinul cel din văi, cu mirosul de bună mireasmă al lui Hristos, prea lăudată muceniţă Chiriachi şi cu luminile dumnezeieştii cunoştinţe, te-ai luminat, gonind stricăciunea rătăcirii cea nesuferită. Drept aceea şi prăznuim pomenirea ta, muceniţă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Văzând mai înainte cea stearpă venirea ta şi răsunând în urechi glasul închinăciunilor tale, nu se dumirea ce lucru va să fie; dinăuntru pruncul sălta în pântecele ei, la închinăciunile tale, pentru că el cunoscuse Întruparea lui Dumnezeu în pântecele tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dacă Te-a văzut pe Tine înălţat pe Cruce, prea curată Maica Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, tânguindu-se ca o maică, grăia: ce minune nouă şi străină este aceasta, Fiule? Cum Te uneşti cu moartea, Viaţa tuturor, vrând să înviezi pe cei morţi, ca un Milostiv?

Preasfinţitul Corneliu, episcopul Huşilor - Sfânta muceniţă Chiriachi, ocrotitoare şi rugătoare pentru creştinii din Episcopia Huşilor

Poate pentru foarte mulţi conaţionali, sfânta este puţin cunoscută, dar prezenţa ei la Catedrala Episcopală din Huşi, de peste 250 de ani, ne îndeamnă să facem cunoscută viaţa, pătimirea, dar mai ales biruinţa ei asupra morţii şi uitării, comune oamenilor.

Născută din părinţi creştini, în Asia Mică, ca răsplată a rugăciunii lor către Dumnezeu, pentru că a văzut lumina zilei în zi de duminică, a primit numele Chiriachi, substantivul plural desemnând în limba elină, ziua Învierii, ziua care pentru creştini este odihnă şi lucrare a celor pentru suflet. ***Tinereţea şi viaţa ei plină de virtute şi dragoste creştină, a dus-o în conflict cu autorităţile păgâne ale Imperiului roman.*** Întrucât cel mai mare şi perfid persecutor al Bisericii, împăratul Diocleţian (284 -305), a pornit o sângeroasă şi de neimaginat luptă împotriva ei, mulţi creştini primind cununa nepieritoare a martirajului şi Sfânta Chiriachi, pentru credinţa în Domnul cel mort şi înviat, s-a învrednicit de a se socoti împreună cu cei ce ***„şi-au spălat hainele lor şi care stau neîncetat slujind şi bucurându-se de slava cea cerească” (Apoc.7, 14-17).***

Martiriul sfintei ne arată puterea credinţei şi biruinţa ei. O tânără îşi asumă curajul şi în faţa autorităţilor păgâne, mărturiseşte curajoasă că aparţine lui

Hristos, că este creştină, că viaţa această pământească şi favorurile trecătoare şi înşelătoare, nu pot fi niciodată comparate cu dobândirea vieţii veşnice, pe care o dăruieşte Mântuitorul Hristos tuturor celor ce cred în El şi-L mărturisesc. Sfârşitul vieţii ei a întors mulţi păgâni, cerând să devină creştini. Şi astfel, o lumină ce strălucea pe acest pământ, a luat în ceruri şi alte lumini care nu încetează a străluci de-a lungul veacurilor. Aceasta, în câteva cuvinte despre viaţa Sfintei mare martire a lui Hristos, fericita Chiriachi.

O împrejurare fericită

Aici, la Catedrala Episcopală din Huşi, se află mâna dreaptă a acestei sfinte care în fiecare zi răspândeşte mireasmă ce îndeamnă la revenirea în sine, la apropiere şi împăcare cu Dumnezeu a tuturor celor care caută odihna şi liniştea sufletească, într-o lume foarte zbuciumată şi bulversată.

În perioada anilor 1781-1791, a păstorit scaunul episcopal, vrednicul transilvănean de origine, Iacov Stamati, care a zidit actualul palat episcopal, dar care a primit şi parte din sfintele moaşte ale Sfintei Chiriachi.

Spre sfârşitul secolului XVIII, o parte din moaştele Sfintei Chiriachi, respectiv mâna dreaptă, se află în posesia arhimandritului Meletie Ghica, călugăr şi vieţuitor al Marei Lavre din Muntele Athos.

Mai înainte fusese stareţ al unei mănăstiri din Bucovina, după anul 1774, când această parte de ţară a fost încorporată în Imperiul austro-ungar, pleacă şi se stabileşte la Muntele Athos. Nu ştim de unde a intrat în posesia sfintelor moaşte, însă într-un testament scris de propria mână, aminteşte de existenţa lor, pe care, în cazul plecării lui din această lume, le lasă Mănăstirii Marea Lavră din Muntele Athos.

În viaţa lui a intervenit o suferinţă pe când se afla în cetatea Smirna din Asia Mică şi neavând mijloace financiare de tratament, scrie episcopului Huşilor, Iacov, propunându-i să-i ofere o sumă de bani, în schimb urmând să primească pentru Catedrala Episcopală din Huşi, sfintele moaşte. Acesta primeşte bucuros propunerea arhimandritului Meletie Ghica, făgăduindu-i cele cerute în schimbul primirii sfintelor moaşte. În arhiva Episcopiei, s-a păstrat următoarea însemnare: ***„prin această de faţă iscălită scrisoare se face cunoscut că pentru suma de 100 de lei, am dat mâna Sfintelor moaşte a Sfintei Chiriachi, iubitorului de Dumnezeu, episcopul Huşilor, kir Iacov şi am luat de la Preasfinţia Sa banii, dăruindu-i în mâinile sale în ziua de 1 iunie, 1787 sfintele moaşte”.***

O astfel de împrejurare fericită a făcut ca o parte din sfintele moaşte ale Sfintei Chiriachi să fie adăpostite în Catedrala Episcopală. La început, sfintele moaşte erau aşezate într-o cutie de lemn de chiparos, după care episcopul Iacov a confecţionat un chivot de argint poleit cu aur în care a aşezat odorul acesta de nepreţuit.

Sfinţenia nu anihilează firescul, ci întregeşte ceea ce lipseşte

În ziua de 7 iulie a fiecărui an când se cinsteşte sfânta, mulţime de credincioşi veneau mai ales de dincolo de Prut să cinstească după vrednicie pe Sfânta Chiriachi, să se atingă de ea, să se vindece de bolile şi suferinţele lor, să mulţumească pentru darurile primite de la Dumnezeu.

Pentru o lume bazată în mare parte pe profit şi interese materiale, sfinţii, prin sfintele lor moaşte, mărturisesc prezenţa şi lucrarea lui Dumnezeu în această lume, care deşi este supusă păcatului nu este distrusă total, ci este chemată la sfinţenie.

Sfinţenia nu anihilează firescul, normalul, ci întregeşte, completează şi reface ceea ce lipseşte. Nici un sfânt nu s-a prezentat ca purtător de lucruri suprafireşti, ci în răbdare a mărturisit credinţa, a apărat-o uneori cu preţul vieţii, dar a şi sădit-o prin faptele lui în sufletele şi inima multor generaţii.

Sfânta Chiriachi prin credinţa ei este dascăl şi îndrumător către ceruri

Deşi tânără, slabă, lipsită de forţă fizică, puterea credinţei i-a dat curajul mărturisirii, într-un timp al persecuţiilor şi încercărilor.

Pentru un timp scurt şi efemer în faţa persecutorilor şi a celor însetaţi de sânge nevinovat, totul s-a părut de învins, însă ***prin lucrarea Duhului celui sfânt care a rodit în inima Sfintei Chiriachi, numele şi viaţa ei au devenit prilej de tărie în credinţă, putere a mărturisirii şi curaj chiar şi în faţa morţii trupeşti.***

În fiecare an la 7 iulie, când sărbătorim ziua martiriului Sfintei Chiriachi, se face o procesiune cu sfintele ei moaşte, astfel reluându-se firul întrerupt de cei 50 de ani, de dictatură comunistă, când Episcopia a fost desfiinţată, ziua Sfintei fiind trecută sub tăcere.

Martiriul Episcopiei Huşilor, coincide cu viaţa Sfintei Chiriachi, care din secolul al XVIII-lea a devenit ocrotitoarea ei înaintea lui Dumnezeu

Biruinţa martiriului o observăm mereu, în ciuda dificultăţilor tot mai directe provocate de oameni necredincioşi, pătimaşi, lipsiţi de latura umană şi tot mai ignoranţi în viaţa duhovicească.

Sfinţii martiri prin credinţa şi viaţa lor, prin curajul şi puterea mărturisirii au devenit casnici ai lui Dumnezeu, izvorul vieţii şi al biruinţei. Cinstindu-i pe ei, recunoaştem puterea şi lucrarea lui Dumnezeu în viaţa noastră, precum şi măsura dragostei Lui faţă de noi, căci „minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi”.

Bucură-te, Sfântă muceniţă Chiriachi!